

Kern 3490 C 1-16)

347

15

DISSERTATIO INAUGURALIS MEDICA
DE
**F E B R E
INFLAMMATORIA
SIMPLICI**

QUAM
CONSENSU GRATIOSAE FACULTATIS
MEDICAE

PRAESIDE VIRO ILLUSTRI
IOAN. CHRIST. REIL

MED. ET CHIR. DOCT. PROFESS. THERAP. PUBL. ORD.
SCHOL. CLIN. DIRECT. H. T. FACULT. MED. DECANO
CIVITATIS HALL. PHYS. ET SOCIET. ACAD.
IMPER. N. C. SODALI.

PRO
GRADU DOCTORIS MEDICINAE
RITE CAPESSENDO
D. VII. MAII M DCCXCIV.
PUBLICE DEFENDET
FRIDERICUS AUGUSTUS BARCHEWITZ,
SILESIUS.

HALAE,
TYPI MICHAELIANIS.

DIGESTATIO IN MATERIA MEDICÆ

DE

THEATRUM
INFLAMMATORIÆ
SIMPLICIÆ.

DE

COPERNICUS ERATOSAZ FACULTATIS
MEDICÆ

LEPIDUS AYMO LUDVICO

IOAN. CHRIST. REIN

SCVLPI CLOTHORUM THERMÆ THERMÆ
SCVLPI CLOTHORUM THERMÆ THERMÆ
CLOTHORUM THERMÆ THERMÆ SCVLPI
THERMÆ CLOTHORUM SCVLPI

DE

GRADU DECOTRIA MEDICINÆ

KLUS. CAESSENDIO

PAUL. MAR. MAGOCZI

HUNOR DESENDELET

LUDERICUS AUGUSTUS BARCHEWITZ

SLIPERIUS

HALAE

1572. MISCELLANIA

VIRIS

EXCELLENTISSIMIS, DÖCTISSIMIS,

EXPERIEN TISSIMISQUE

D O M I N O

JO. CHR. EHR. GEBAUER,

MEDICINAE DOCTORI, CIUITATIS LIGNITZIENSIS

CIRCULIQUE PHYSICO, COLLEGII MEDICI ET

SANITATIS CIRCULI GLOGAUIENSIS

ADIUNCTO.

NEC NON
DOMINO
MELCHIOR AUGUSTO
BARCHEWITZ

MEDICINAE DOCTORI ET PRACTICO, COLLEGIE
REGII MEDICI ET SANITATIS CIRCULI GLOGAUIEN-
SIS ADJUNCTO, HAYNOVIENSIS CIUITATIS
POLIATORI

PATRI SUO
AD CINERES VSQUE PIETATE COLENDO.

HASCE
PRIMITIAS STUDIORUM ACADEMICORUM
SACRAS ESSE VULT ET OFFERT.

A U C T O R.

MELECHIOR AUGUSTO
BARTHESWITZ

speciale DEDICATÆ ET PARADISO GOTTEI
KATH. MUSICO ET SARTORIUS CIRCONVIENIENS
SÆC. XI. INCIDIO. HABUNDANTISSIMA QUINTA
FOLIATORI

PLATEÆ 300

EX CHURCHÆ SPQR. HIBETATE CORINDO

MECE

1722 STUDIO ROMÆ ACADEMICO ROMÆ
SCAMAS SECE AVIT ET OFFERIT

ЛАТОЛ

§. I.

Denominatio.

Inter varias, quae apud varios scriptores occur-
runt morbi nostri denominations, haec esse
maxime vulgaris videtur: Febris inflammatoria
simplex, synochus imputris, febris continua non
putris, febris acuta simplex. Aliis febris ardens ^{a)}
nominatur, attamen nonnullis hoc nomine aliam
febrium speciem insignire placuit, et Grantius ^{b)}
sub nomine synochi imputris febrem neruosam in-
telligit. Apud Vogelium ^{c)} inuenies ejusdem mor-
bi denominationes.

§. 2.

- a) W. Buchans Hausarzneykunde. p. 185.
 - b) Beobachtungen über die Natur und Heilung des Fieber. p. 168.
 - c) Vogel Handbuch der practischen Arzneykunde. Th. I., p. 298.

§. 2.

Diagnosis et decursus morbi.

Est febris nostra continua remittens cum diathesi corporis inflammatoria absque locali tamen inflammatione. Plerumque subito, sine prodromis inuadere solet, scire autem interest, febri inflammatoriae grauitatis, anxietatis atque obnubilatio-
nis interdum antecedere sensum, hasque molestias quandoque aliquot dies perdurare, antequam dici possit, aegrotum febre ejusmodi laborare. Sunt enim tantummodo symptomata accessum talis morbi significantia, quae plerumque tamdiu negliguntur, donec frigus accesserit, pulsus frequentia, motusque sanguinis agitatio ad summum euecta fuerit. Vbi autem repente, inopinatoque sine prodromis aggreditur a frigore ordiri vehementissimo solet, cui superuenit calor, qui a calore febris putridae ita discernitur, ut sub manus medici diminui videatur; quin calor febris putridae semper crescat, mordacisque nomen mereatur. Quo cum calore plerumque pulsus plenus, magnus durus, et celer se conjungit, qui autem minus durus ^{d)}, et minus spasticus est, quam in ceteris inflammationibus, vbi pulsus cum robore insignem adipiscitur duritiem, dolores capitis in exacerbatione facile in furorem transeuntes, quam ob rem etiam aegroti in acme morbi praecipue deliriis afficiuntur. Vis vitalis vigor et vehementia delirii praesentis designiri solet, quod praecipue in ea specie synochi, quae quibusdam pathologis sanguinea vocatur, animaduer-
titur, vbi omnia symptomata vehementissima sunt et ad capitis, thoraci, aliarumque partium, inflam-
matio-

d) Selles Fiberlehre, von Hopf übersezt, p. 106.

mationem summa adest omnino procliuitas. Maximum enim in delirio vigoris gradum assecuta esse videtur vis vitalis. Facies rubet, intensius calet, tumet ita, ut ejus vasa vehementius in conspectu penantur. Oculi prominent et photophobia laborant, splendorem naturalem conseruantes. Palpebrae siccæ et dolorificæ; exspiratio ardens; respiratio frequens, labia, os, et cutis sicca, praecipue quidem morbo ad huc crudo, interdum autem humida et mollis. Sitis vehemens, ciborum solidorum fastidium, lingua siccæ, alba et dura, interdum rubra aut nigra ^{e)}, summatimque omnibus in functionibus siccitas est obvia. Aluus obstructa aut dura; sapor odorque depravatus. Vrina rubra parca propter inopiam seri, quia partes in eadem contentae non satis dilutæ sunt. Sanguini seri deest debita copia, congestiones sanguinis ad caput oriuntur, pulsatio arteriarum temporalium; congestiones in infantibus perpetuum gignunt soporem, in adultis contra peruvigilium aut somnum, somniis et deliriis saepissime perturbatum plerumque tussis dolorosa atque siccæ. Aegroti meliora sperant, et integras habent vires vitales. Typus febris est tertiano duplicatus, ut alternorum dierum exacerbations sibi respondeant. Crises contingunt diebus, quibus exacerbations vehementissimæ esse solent, quod si e. c. in diebus imparibus locum habet, Crisis etiam diebus, imparibus fieri solet. Exacerbations et remissiones perspicue discernuntur. Post venaectionem remissiones diutius perdurant, plerumque hora vespertina atque noctu calorem incrementa capere animaduertimus, tunc etiam dolores capit et sitis augmentur et respiratio grauior fit. Haec febris

e) Buchan, l. c. p. 186.

febris omnino valde est similis Ephemerae, nisi quod haec aegrotum subito aggrediatur neque tam insigni calore neque tam vehementissimis symptomatibus stipetur, quam febris inflammatoria simplex; praesertim vero, quod ephemera vnum tantum nychthemeron perdurare, synochus vero semper ultra aliquot dies, plerumque ad octiduum usque persistere soleat. Ulcera hoc in morbo obvia facillime inflammantur et exsiccantur. Sanguis e venâ missus post aliquot temporis spatium in densam, tenacem, firmamque massam concreseit, cui crux crassa, dura, alba et corio similis inhaeret, quae crux inflammatoria seu pleuritica, etiam corium pleuriticum vocatur. Haec crux minime est signum pathognomonicum inflammationis ^{f)}, attamen raro abesse solet. Tempore hyberno in sanis et bene valentibus aut alio morbo infectis hujusmodi corium in sanguine inuenitur ^{g)}. In equorum etiam sanguine detracto optima valetudine frumentum hujusmodi crux deprehenditur ^{h)}. Interdum et crux non conspicitur, si incisio nimis parua facta est; praeterea etiam non raro continet, ut sanguis ex uno brachio missus corio pleuritico gaudeat, dum ex altero missus nullum exhibet. Plerumque sic, vt ⁱ⁾, Mursinna obseruauit, sanguis e pede missus nulla gaudet crux, quod hic pl.

rum,

f) de Haen ratio medendi. P. I. C. 4. S. 74. II. 6.

Boerhaue. Praxis medic. T. I. S. 203. v. Swieten, Commentar. T. 3.

g) Vogels Handbucb, Th. I. p. 305.

h) Burserius. d. Kanisfeld instit. med. pract. V. I. P. I.

i) Medic. chirurg. Beobachtungen, zweite Sammlung, S. 57.

rumque incisio venae nimis parua instituitur ^{k)}. Gesnerus cum alijs medicis negat, venae paruam incisionem crustam hanc impedire posse, cum in viscerum inflammationibus per angustiora exsudare interstitia eadem posse materies videatur; fida tamen experientia yiri hujus opinioni obloquitur. In inflammationibus topicis haec crusta sanguinis magis perspicua et firmior animaduertitur, quo prius parti morboſae hic detrahitur et eo minus, quo procul a parte morboſa venaſectio instituitur; Leuamen etiam, quod venaſectio efficit, eo maius esse folet, quo densior fuerit crusta Sanguis lente ſillans nullum exhibet corium pleuriticum, niſi guttae ſint magnae, citoque alteram altera ſequatur et niſi multa copia ſeri adſit. Crustae firmitas, arcui, quem sanguis e vena ſciſſa proſiliens format et vasis angustiae respondere folet. Corium ſae- piſſime in hujusmodi venaſectionibus prout vas excipiens, diuersum eſt; hoc enim caſu in vase con- tentus sanguis crusta iſta deſuper plane obducitur in altero insulas tantummodo format, dum in alio nullum hujus corii indicium reperitur. Haenius ipſe obſeruauit altero disco densam ſolidamque crumentum, altero ſanguinem plane ſolutum. Liquet ex hucusque dictis, a variis conditionibus effici crustae ortum inflammatoriae. Etenim tum venae ſcindenda methodus, tum fluentis ſanguinis arcus, tum vas eum excipiens et temperies, cui ſanguis exponitur, huc conducere poſſunt. Interdum etiam in aliis morbis corium tale obſeruatur, e. g. in ar- thritide, in podagra, in rheumatismis ^{l)} in phthiſi,

in

k) Sammlung von Beobachtungen aus der Arzneige-
lahrtheit. I. 2. 3. 5. B.

l) Goenners Einleitung in die Pathologie. p. 230.

in nonnullis febribus intermittentibus, in ipsis etiam febribus putridis et neruosis ^m). Praeterea haec crusta obseruatur in hominibus, qui strictis fibris gaudent, vietu lauto vtuntur, corpus saepe mouent et in subjectis obesis, non minus etiam in vtero gerentibus. Quod corium etiam Helueticorum naturae ⁿ) conueniens esse dicitur. Verum corium pleuriticum praecipue distinguitur qualitate sua crassiacea et densa, aegre separari potest et colore gaudet subflavo, qui in inflammationibus vehementibus etiam in subfuscum transire solet. Plus minus hac conditione priuatur, si morbus inflammatorius complicatus fuerit, aut sanguis alienis scatuerit vietiis. Interdum superficie sanguinis nullam crustam obseruamus, subnatare autem interdum in medio solet. Crassities ejus a paruis tenuibus, irregularris et singulis arctis filamentis ad crassitudinem pollicis adscendit. In subjectis cachecticis, scorbuticis et in primis illis, qui saepe spirituosis vtuntur, corium plerumque est tenue, cum cruento in Insulam, ut ita dicam, coadunatum atque coagellatum, quae multo sero innatat; calore et crassitate membranae simile est. Simul valde tenax, in robustis contra sanis et viuacibus subjectis corium valde est crassum, densum, firmiter parietibus vasis adhaerens et totam sanguinis massam serique paucam quantitatem obducens. Pulsus frequens magnus, plerumque corium crassum denunciat, sed non semper vice versa. Corium pleuriticum in inflammationibus ambitui earundem dolorisque vehementi-

^m) Home, Med. Facts and Exper, p. 194.

ⁿ) Sarcone Geschichte der Krankheiten zu Neapel, Th. I, S. 96.

mentiae plerumque respondet, quamquam morbus minui omnino potest, corio adhuc persistente. Ad repetendas forsan venaefectiones medicus aliquo modo corii praesentia inuitatur, sed nullo modo has semper repetere licet, donec sanguis nullum corium amplius formauerit, quia ultima ipsa et morbum soluente venaefectione sanguis saepissime corio obducitur. Quo compactior sanguis e vena fluit, eo crassius et tenacius coriam esse solet. Sanguis autem altius rubens raro id exhibet. Densitate crustae pleuriticae non semper morbi vehementia indicatur. Corium non crassum, album, separatu facile plerumque morbum lenem indicat. Interdum sanguis sanissimus missus in morbis inflammatoriis nullum salubre indicat signum, si leui simul crusta inflammatoria tectus est, et eo magis vita periclitari videtur, quo vehementior inflammatio fuerit Attamen febres inflammatoriae feliciter etiam soluuntur, sanguine e vena missa nullam crustam formante. Quod ad originem hujus crustae pleuriticae pertinet, medicorum opiniones adhuc dissentunt: Haller, Schwencke et alii materia corii serum esse putant; Haenius, Hewson, Fordyce, Macbride, Gesner et alii crouorem et ejus lympham aut fibram sanguinis, Gaubius et alii utrumque esse credunt ^o). Moscati ^p). Callisen ^q)

ex

- o) W. Hewson inquiries in to the properties of the blood in the philos. Transf. Vol. 60. S. 368. Uebersetzt in Crels chemischen Journal. Th. I. S. 137. und in der Sammlung auserlesener Abhandlungen zum Gebrauch pract Aerzte.
- p) Moscati neue Beobachtungen über das Blut und die thierische Wärme, übersetzt von Cuestlin. S. 31.
- q) Callisen institut. chirurg. S. 62.

ex tenuiore sanguinis qualitate dum crusta nascitur, argumentantur, sanguinem et praeципue partem coagulabilem solutiorem et dilutiorem esse debere: globulos itaque sanguinis suo absoluto pondere grauiores otium habere, ut se folos separent et praecipitent et nunc partem leuem et fibrosam supra et incoloratam restare, ergo credunt, effectum verae Inflammationis in diminuta sanguinis proclivitate ad coagulationem consistere. Alii contra, auctam esse hanc proclivitatem, existimant, quam partim in ejusdem mutata mixtione et partis fibrosae inde abundantia respectu feri, partim hujusce feri coagibili parte aucta versari arbitrantur. Sydenham ^r), Simson ^s), Quesnai ^t), Sauvages ^u), de Haen ^v), Platner filius ^w), et alia materiam corii pleuritici perniciem cruditate inque sanguinis et lymphae aut his conjunctas fordes esse putant. Pringlius omnino partes septicas fingit, ut hoc explicet phaenomenon.

§. 3.

r) Observat. medic. circa inorb. acutor. hist. et curationem. Lond. 1676. 8.

s) De re medic, dissert. quatuor p. 108. ed. Schlegel.

t) Observ. sur les effets de la feignée etc. Paris 1750.

u) Dissert. sur la theor. de l'inflamm.

v) I. c.

w) Suplementa in I. Z. Platneri institut. chirurg. P. I.
p. 29.

§. 3

Solutio morbi.

Soluitur plerumque quarto, septimo aut dēcimo quarto die, raro hunc superat. Crisis per Sudorem aut vrinam efficitur, quae albo aut late ritio sedimento gaudet, etiam per haemorrhagias, praesertim narium. Parvae haemorrhagiae sunt mali ominis. In sexu sequiori crisis interdum per menstruationem efficitur, si quidem periodus menstrua adest; in haemorrhoidariis per haemorrhoides. Quodsi contra febris propter neglectum auxilium, malum regimen aut propter alias internas et externas causas recruduerit, alii morbi producuntur e. c. Febris putrida, peripneumonia, aliae inflammatio nes topicae, continuum delirium; hocque in casu lingua in dies siccior fit, cuticula, qua obducitur crassior, respiratio difficilior, anxietas major, pul sus debilior, vrinae secretio minuitur, loquela carret naturali fono, facies collabitur, abdomen in tumescit, subsultus tendinum et denique mors se quitur. Interdum suppurratio vniuersalis efficitur in omnibus visceribus, quae post mortem pure ob ducta inueniuntur et ibi quidem pus inuenitur, ubi alioquin lympha fecernebatur. Sellius quaestione mōuet ^x), an hic forsan opinio nonnullorum recentiorum de inflammatione arteriarum sit admittenda? Hanc quaestione immortalis Frankius abseruatione egregia jam diremit, cum totum sy stema sanguiferum erysipelacea sed profunde rubra phlogosi affectum esse animaduerterit ^y).

§. 4.

x) Fieberlehre von Hopf übersetzt, p. 10.

y) Frank de curand. hominum morb. Vol. II. p.

§. 4.

Causae praedisponentes.

Aetas maxime juuenilis ab anno decimo septimo ad quadragesimum quintum huic febri obnoxia est, corporaque valida et robustiora plethora laborantia, quae solido, firmo et bene elaborato sanguine, fibra stricta gaudent et quorum partes solidae omnino valde irritabiles sunt; Subjecta, quae optima digestionis organa gerunt, victum simplicem, nutrientem et vitam non inertem agunt, ut operarii et rustici. Saepissime etiam inter incolas regionum montanarum, siccaram et septemtrionalium, quas aquilo et vulturnus perflant, ubi atmosphaera serena et aër elasticus est, vim suam morbus hic exercere solet. Feminae juueniles, praecipue grauidae et puerperae febri huic obnoxiae sunt. Pueri, quorum sanguis valde serofus est, raro ea afficiuntur.

§. 5.

Causae occasio[n]ales.

Huc omnia haec adnumerari possunt, quibus transpiratio supprimitur, ut decubitus in solo humido, refrigerium corporis, praesertim potus frigidi in calecente corpore ingesti, haemorrhagiae suppressae, quidquid demum corpus calefacit et plethoram procreat. Huc referenda etiam sunt insolatio, inflammations topicae, vulnera, irritamenta materialia vulnerum, magna intentio virium corporis, immodicus spirituosorum usus, medicamen-

mentorum drasticorum abusus, immodi ci animae affatus, acrimoniae omnis generis, continuus boreae, vulturni et circii fatus, continuus aer siccus et frigidus, defectus motus et somni, subita aeris mutatio. Huc etiam referendi sunt vapores contagiosi. Tempore veris et hyemis hae febres gravant et frequentissime in regionibus frigidis.²⁾ Huc etiam constitutio epidemica spectare videtur.

§. 6.

Causa proxima.

Causa proxima adhuc ignota est. Nonnulli in lentore sanguinis inflammatorio ponendam esse existimant; hic autem non causa, sed effectus febris est. Haud dubitatur, quin praesente dispositione unusquisque stimulus febrem excitare possit. sic e. c. stimulus miasmatis variolosi in frigidis anni temporibus febrem inflammatoriam producit, vii suppressa materia transpirabilis.

§. 7

Prognosis.

Febris inflammatoria simplex est benigna, ratio lethalis si bene tractatur et nulla alia caufa genuinum inflammatorium genium mutauerit, quia plethoram minuit et revera etiam materias morbi-
ficas euacuare potest, vnde nunnilli eam febrem depuratoriam nominarunt, interdum etiam varios

B

spasti-

2) Brocklesby ökonomische und medic. Beobachtungen.
Uebersetzt von Selle. S. 96.

spasticos, conuulsuos, paralyticos aliosque morbos neruosos et vitia primarum viarum sanat. Ad corporis incrementum et sanitatem confirmandam, laudabili exitu, confert. Suspectus est dolor fixus, cum semper inflammations topicas indicet, respiratio difficilis et dolores abdominis sunt mali ominis, nam peripneumoniam et enteritidem suspicari possumus. Aluus nimis laxa periculosa est, nam ejus ope sanguini serum detrahitur, quo jamjam eget et profecto hoc magis adhuc inuuit secessus sanguinis. Aegrotus perit, si pulsus antea plenus et durus subito in paruum et molle in mutatur, cum extremitatibus frigidis, si in partibus internis calor, et in externis frigus oritur. Si respiratio fit difficilis et sanguis nullam ostendit cruentam inflammatoriam, tunc crassamentum in pulmonibus stagnavit.

§. 8

Complications.

Febris inflammatoria simplex comitatur omnes genuinas inflammations topicas, quae febre conjuncta et ejusdem sunt generis, multis in casibus catarrhos benignos, rheumatismos acutos, morbos exanthematicos febres, e. g. variolas, morbillos, scarlatinam, erysipelas, pemphygium, effervescens, miliare et petechias, dysenteriam, quadam ratione etiam pestem. Praeterea complicatur etiam cum statu bilioso, putrido et nervoso, quibus vero conjunctis difficillime dignoscitur, et statim peculiarem suam naturam et conditionem perdit. Saepe etiam constitutio epidemica et individua corporis qualitas multimode eam commutat, inde variae denominationes enatae sunt e. g. Syncerus chole-

cholérica seu ardens, si causae synochi biliosum
seu ardens et siccum corpus inuadunt. Hic calor
vrens, siccitas et sitis obseruatur. Signa bilis ibi-
dem non causa sed effectus sunt febris. Porro vo-
catur Synochus inflammatoria ect. Nonnulli etiam
malignum sibi fingunt synochum. Synochus, si
propter neglectum auxilium solitum durationis tem-
pus superet, aut vehementia sua non satis inhiberi
possit, propter vis vitalis vehementer auctam reac-
tionem in febrem putridam transit, aut vires foli-
darum partium magnopere debilitantur, ita, ut
natura perfectum salutare decrementum concilia-
re nequeat, inde aegrotus iterum iterumque in
morbum relabitur et metastases, imprimis purulen-
tas, subit, quae varias partes inuadunt, nouisque
manus praebent morbis. Nec raro febris in inter-
mittentem mutatur. Praecipue in subjectis ple-
thorici, si male succedit, inopinata cerebrum et
pulmones inflammantur, quod tunc praecipue ve-
rendum est, si tussis vehemens et respiratio diffi-
cillis est. Ex eodem fonte etiam variae laesiones et
destructiones contentorum abdominis sunt derivan-
dae in cadaueribus inuentae.

§. 9.

Methodus medendi.

Sympomaticice tantummodo hanc febrem
tractare solemus, cum causa proxima sit ignota.
Nil agendum est, nisi quo natura vergat eo ad
coctionem salutarem et crisi conducatur. Nimia
nempe virium vitalium adest intensio, motus ve-
hementer auctus diminuendus est, quo crisis impedi-
tur. Hae itaque formanda sunt indicationes:

B 2

1). Ni.

1.) Nimia tensio et irritabilitas deminuenda,
ab his enim motus humorum magnopere auctus
pendet.

2.) Diathesis phlogistica est remouenda, id
quod efficitur remediis, orgasmum sedantibus et
stimulum deriuantibus.

3.) Curandum est ut crisia adjuuetur sive pro-
ducatur sudore, sive vrina, sive hemorrhagiis.

His indicationibus satisfaciamus sequentibus
remediis.

A.) Venaefectione; haec est praecipuum
subsidiū, celeriori ejus aut tardiori applicationi
innititur breuis aut longus febris decursus aut ipsa
vita aut mors. Si statim in principio febris, et
quidem in hoc casu, ubi prodromi adsunt, plethora
ita diminuatur, ut aequilibrium inter vasa et
sanguinem restituatur, prius quam sanguis summam
diathesin inflammatoriam adeptus fuerit, morbus
interdum plane euaneat et naturae regulares mo-
tus restituuntur. Si vero auctus hic motus sine
medici auxilio diu perdurat ut diathesis sanguinis
inflammatoria sequatur; euacuationes quidem le-
uamini sunt, sed febris per aliquod dies adhuc diu-
tius perdurare debet, ut praeternaturalis tenacitas
et spissitudo sanguinis sic dicta coctione elaborari
et e corpore auferri posset, priusquam sanitas re-
stituatur. Attamen hanc viam raro in principio
ingredi possumus, quum genius febris principio
non semper sic manifestus sit. Venaefectio in fe-
ribus inflammatoris indicatur, ubi pulsus durus,
facies tumida, dolor capititis vehemens, pervigilium
et

et sopor adest aut ubi ab haemorrhagiis suppressis
orta fuerit. Porro si aegrotus robustus et juueni-
lis sit. Praecipue instituenda est venae sectio, si
symptomata, quae praesentiam inflammationis to-
picae indicant, adsunt, hic venae sectionem acce-
lerare oportet. Si nulla adest inflammatio topica
locus venae sectionis ab arbitrio nostro pendet; in
inflammatione vero topica, venae sectio parti in-
flammatae quam proxime instituenda est. Quoad
tempus venae sectionis instituendae, eo melius quo
citius. Incisio magna, ut partes sanguinis tena-
ciores facile fluere possint, esse debet. Optime
scalpro chirurgico vena inciditur, partim securita-
tis causa, partim vero quia tunc magnitudo inci-
sionis a chirurgo dependet. Prima venae sectione,
quae in corpore adulti instituitur apud nostrates
duodecim aut quatuordecim unciae sanguinis detra-
hi possunt. Nihil autem hoc in casu certi fixique
determinari potest; semper enim ratio habenda est
morbi gradus, symptomatum vehementiae, aetatis,
constitutionisque aegroti, constitutionis denique
epidemicæ. Si aegroti ad animi defectionem pro-
clivitatem habeant, tunc venae sectio in lecto insti-
tuitur, hoc tamen raro necesse est, quia subjecta,
alioquin, dum vena fecaretur hypothimia obnoxia,
febre correpta inflammatoria simplici venae sectio-
nem firmo animo sustinere possunt. Ad recte ju-
dicandum sanguinem e vena missum, Hewsonii
sententia sanguis excipiens est in vasculis, quae
theae bibendae inferuiunt et eadem ratione Hey do-
cet sanguinem ambitu incisionis non paruo in vasa
fictilia ejusdem magnitudinis fluere debere, dum
idonia est aeris in cubiculo et atmosphaerae tempe-
ries. Sanguine fluente pulsus explorandus est, qui,
dum mollis et respiratio facilior fit et symptomata
capi-

capitis euanescunt, sanguinis fluxus liberofsum esse concedendum indigitat. Post primam venae sectionem febris remittit, sed statim exacerbatio revertitur, quo facto altera instituitur venae sectio, plerumque sex ad octo horas post primam. Si post primam venae sectionem pulsus durus et frequens, aut si denuo ita mutatur, hoc indicat, venae sectionem iterum esse repetendam. In derum febris post primam venae sectionem crescit, pulsus frequens, plenus et major, dum ante non tam vehementer erat, et ut breuis sim, propter copiam sanguinis suppressus. Insignis haec est ad venae sectionem reiterandam indicatio, qua tandem optata impetrantur et febris minuitur. Quo celerior exacerbatio revertitur, eo liberalior secunda venae sectio esse debet. Tertia enim venae sectio etiam instituitur ad symptomata urgentia sedanda. Ratio est semper habenda constitutionis aniversariae, praesertim vero aestate potius quam hyeme, ubi sanguinis facilius praeparatur. Neque dispositio putrida, ubi adfuerit, spernenda est, in hujusmodi praesertim constitutione. In febribus inflammatoriis simplicibus, si congesiones ad caput et pectus adsunt, cucurbitina ad humeros applicantur et hirundines pone aures. In infantibus etiam, si necesse sit, venae sectio instituitur; sed hi vaene sectionem moleste ferunt et hirundines etiam cum emolumento ad suras admouentur. Infantibus, quatuor ad decem annos natis, duo hirundines utriusque surae applicandae suadentur. Si vasa corporis et carotides valde pulsant, facies valde rubet et guttae sanguinis e naribus fluunt, haemorrhagiam narium adjuuare studendum est vaporibus, qui naribus attraheuntur et culmis stramineis, quibus vascula narium titillantur. Quo magis humida et calida

lida sit tempestas et anni tempus; quo magis febris ad putredinem inclinat, eo magis provide venae sectio instituenda est. Sic etiam methodus medendi, vbi in complicatis casibus febris tandem modo symptomatica est, diversimode variari solet, cum ad complicationis et ad morbum primarium se se acco mmod a redebeat.

B) Nitrum. Calor sanguinis per nitrum minuitur, in ventriculo solutum, partem ejus maximam absorbens, quatenus in substantia, ut dicunt, propinatur ^{aa}). Indoles autem et virtus ejusdem, sanguinis orgasmum diminuendi, vi ipsius relaxanti solidum viuum et motus irregulares naturae sedanti potius, quam refrigerio in solutione ejusdem producto tribui debet, hoc enim modo sudores ac urinam promovet atque inflammationem soluit. Datur nycthemero a duabus drachmis ad unciam, optime in forma pulueris refracta dosi, vt

R. Nitri depurati Əß.

Cremoris Tartari gr. vj.

Sachari lactis Əj.

M. f. pulv. Disp. dos. XII. S. Alle Stunden ein Pulver.

Sunt, qui magna dosi propinandum esse nitrum existimant, praecipue Brocklesby ^{bb}); sed nimis longus et copiosus nitri usus facile dolores et diarrhoeam

aa) Grens Pharmacologie. 2 Th. p. 182.

bb) Cullens Materia medic. von Hahnemann. 2 Th.
p. 387.

hoeam producit, quae in febribus inflammatoriis noxiae habentur; cum organa digerentia maxima debilitet ^{cc)}). Quod si metuendum sit, omittitor, et potius aliis remediis utitor. Optimum est Sal ammoniacum, quod egregie in solutione propinatur.

R. Aqua Cerasorum nigrorum ʒvj.

Salis Ammoniaci Əjv.

Syrupi Flor. Papaveris

Oxym. simpl. aa. ʒj.

M. D. S. Alle Stunden einen Esslöffel.

Si a nitri usu nervi ventriculusque debilitantur et spasmi in regione epigastrica excitantur; tunc acida vegetabilia sunt substituenda, acida vero mineralia in febribus inflammatoriis non indicata sunt ^{dd)} plerumque enim acida vegetabilia, praecipue acetum vini sanguinem diluere et resoluere, acida autem mineralia incrassare et coagulare posse creditur.

A quibusdam medicis ^{ee)}) acidum vitrioli prae omnibus acidis vegetabilibus vt antiphlogisticum in morbis inflammatoriis commendatur. Ex acidis vegetabilibus suppetidatur sal essentialie Tartari, acetum, succus Citri, acetum rubi idaei, succus rimbium, Oxymel simplex. Schola vero medicorum usum acidorum mineralium in febribus inflammatoriis

^{cc)} Moenchs Arzneymittellehre. p. 149.

^{dd)} Grant Beobachtungen über die Fieber aus den Engl. p. 128.

^{ee)} Hahnemann in der Anmerkung zu Cullens Medic. 2 Th. p. 374.

toriis non exclusit et sequentibus in casibus ea adhiberi possunt.

1.) Si nitrum ut ipsa acida vegetabilia primas vias nimis debilitant.

2.) Si status inflammatorius nimis diu perdurat, ut e. c. in vulneribus, fracturis, hic nitrum et acida vegetabilia vim suam exercere diutius non possunt.

3.) Quodsi timendum est, ne in febrem putridam mutentur, quod saepius fit in aestate mense Augusto et in locis, vbi putridi adsunt vapores e. c. in nosocomiis et in publicis hospitiis.

C.) Laxantia. In genere non indicata sunt, diathesis enim inflammatoria directe ac immediate his remediis non tollitur. Praecipue nocent, si pulsus durus, calor ingens et vehemens cum siccitate et seri defectu adsit. Tempore crisis maximo esse possunt detimento, dum humores ad interna alliciunt, ideoque sudorem turbent; a Cullenio et aliis laxantia ad massam humorum imminuendam commendantur, nullo autem jure, si humores ferosi tantummodo euacuentur, quo facto diathesis phlogistica haud quaquam tollitur. Attamen sunt casus, vbi ea adhiberi licet, e. c. si cruditates in primis viis adsint, hic laxantia antiphlogistica et emetica, quae ut diaphoretica simul agunt, ordinanda sunt. In morbis inflammatoriis interdum sordes transitoriae inueniuntur, quum unaquaeque febris corruptionem humorum producat, haec faburra transitoria dignoscitur lingua crusta obducta, sapore amaro, dolore pressorio in scrobiculo cordis. Hujusmodi faburra gastrica stimuli vices gerens, ad febrim augendam plurimum conducere potest,

aut

auf febreim praesentem inflammatoriam in febrém putridam mutare, remouenda igitur est. Exhibantur tantummodo lenia eccoprotica, ut tremor-tartari, tartarus tartarisatus, sal mirabile Glauberi, Sal Seignette, Manna, pulpa tamarindorum, Casiae et sic porro.

R. Mannae electae 3j.

Salis seignette 3*fl.*

Aquae feruidae fontan. 3*iv.*

Ebull. col. D. S. Alle zwey Stunden einen Eßlöffel voll zu nehmen.

Laxantium loco etiam clysmata adhibentur, si nullae amplius adsint fordes, si obstructiones aluae, vt etiam, vbi congestiones ad caput et pectus inueniuntur deriuandi causa ad humectationem sanguinis applicantur. Parantur clysmata e fero lactis ex decocto radicum graminis, altheae, herbae et florum maluae, ex decocto florum verbasci, chamomillae etc. cum tribus aut quatuor cochlearibus mellis et totidem olei lini recens expressi et vna ad duas drachmas nitri. Quem in finem etiam serum lactis acidum et lac ebutyratum cum nitro optime inseruiunt. Dantur haec remedia in paruis dosibus, vt in sanguinem transeant, attamen antea aluus aperiente clysmate purgari potest.

D. Humectantia et antispasmodica. Ad humectandum corpus aegroti largus et frequens potus siti jamjam indicatus, porrigitur necesse est, verumtamen caueatur potus ne justo frigidior sit. Cum his conjunguntur, vt supra jamjam dictum est, clysmata et humectationes atmosphaerae, remedia externa ad humectandum corpus et sedandum spas-

spasnum, lauatio extremitatum cum aqua tepida^{ff}), panni lanei et linteui, aqua feruida imbuti, pectori abdominalique imponendi sunt. Haec quidem remedia tunc imprimis votis responderunt, si, quamuis praemissa sufficienti venae sectione et potibus largiter datis, circa tempus ^{eo}i decrementum exspectare licet, cutis semper siccra remanet, cui scopo balneum quoque calidum, si res ad extremum descensa est, saepius profuit et crisi optimam per sudorem progenuit; balnei vice, suadente Denhamio, si aegrotus non sine maxima difficultate tractari potest, vaporarium in lecto adhibitum subire potest, quod eosdem praefstat effectus. Si autem et vaporarium adhiberi nequit, aegrotus spongia in aqua feruida immersa lauandus est. Quantopere vero balneum tepidum in periculosisimis casibus valeat potentissime et citissime impedimenta remouere, quae status spasticus cutis in obstructione pororum, folidibus tenacibus producta, naturae cum morbo certanti objicit, id Lentin^{gg}) multis notatu dignis et conuenientibus exemplis probauit. Haec remedia humores ab internis ad externa ducunt, magnae igitur sunt utilitati vbi congestiones ad internas partes et spasmi in externis adsunt. Ad sanguinem humectandum prosunt et spasnum vasorum minuant, ideoque humores commouent, transpirationem adjuvant, quam ob causam crisi per diaphoresin promouent. Tempore itaque criseos adhibentur vbi nempe cutis folidata et squalida, calida atque siccra est, unde sudoris eruptio impeditur.

E. Can-

ff) Tissot Anleitung für den gemeinen Mann. a. d.
franz. Hamburg 1767. p. 239.

gg) Memorabilia circa aerem, vitae genus, sanitat, et
morb. Clausthaliens. annor. 1774-1777. p. 24.

E.) Cantharides. Permulti medici cantharidibus in febribus inflammatoriis sine speciali indicatione plane empirice vtuntur, quod omnino rationi obest, nam irritamentum augent, quod jamjam in febri adest. Secundum diuersam pulsus naturam morbus duo habet adia.

1) Pulsus est durus, magnus, calor magnopere auctus, febris vehemens; hic venae sectio indicata est.

2) Pulsus mollis et morbus tamen vehemens perdurat; hic cantharidibus vtimur.

In sequentibus casibus generatim iis vti licet.

a) Dolore partis alicujus, vnde inflammatio topica timenda est, hic primum venae sectio est instituenda, deinde cantharides et quidem parti dolenti sunt admouendae.

b) Si pulsus mollis fit et morbus tamen permanet et cutis sicca; primum balnea tepida et tunc cantharides sunt adhibendae.

c) Si post sufficientem venae sectionem pulsus mollis et debilis et ab irritamento spasmodico congestiones ad omnes partes producuntur, vnde deliria, comata somnolenta et respiratio difficilis extorquentur.

§. 10.

Crisis.

Febris ad methodum descriptam tractata solvit plerumque septimo aut decimo quarto die per sudorem aut vrinam ope idoneae videlicet curandi methodi et in viscerum sano statu, vbi nulla adest inflammatio topica. Febris inflammatoria sine inflam-

Inflammatione topica est semper signum viscerum he-
nevalentium. Natura viribus propriis crisi pro-
mouet, dum modo ei impedimenta e.c. motus ni-
mis vehementes, spasmi de medio tollantur. Me-
dicus plane quiescit, largum potum jubet ad mate-
riam morbificam facilius expellendam. In crisi
cutis fit humida et mollis, lingua mollis, pulsus
æqualis et mollis. Vrina frequens, nubecula gau-
dens, fitis minuitur, dolores capitis decrescunt,
tunc non amplius antiphlogistica indicata sunt, vt
nitrum, acida, quippe quae vires ad crisi perficien-
dam necessarias debilitarent, sed potius diaphoretica,
vt flores sambuci, spiritus Mindereri dosibus
paruis propinanda sunt. Crisis saepius diutius per-
durat, quam ipsa febris. Post primos criticos pa-
roxismos aegrotum aëri exponi non licet, et sem-
per adhuc diaetam animalem euitare debet. Qui-
dam in reconualecentia Corticem commendaue-
runt, sed inutilis est, nam vires sponte redeunt.
Vfus ejus materiae morbificae expulsionem plena-
riam impedit, quibusdam tamen casibus idoneus
esse videtur, si quidem soluta febre inflammatoria,
febris cum specie intermittentis typi remanet, nisi
sordes aut obstrunctiones adsint. Adhibendus quo-
que est in iis febribus inflammatoriis, in quibus
aegroti tantopere debilitantur, vt variae passiones
inde nascantur. Hic casus apud eos obseruatur
aegrotos, qui debiles sunt et quibus tamen propter
febris vehementiam venaefectiones erant instituen-
dae. Vbi suppuratione vniuersalis est timenda et in
febribus putridis Cortex etiam cum emolumento
adhibetur. Crisis nisi perfectam sanitatem resti-
tuat, mali exitus consequuntur, huc referendae
sunt suppuratione vniuersalis, inflammationes topicae,
vt pleuritis, hepatitis, enteritis etc. et febres pu-
tridae.

tridae. Vnaquaque febris inflammatoria simplex, si in summo statu versatur, maxime inclinat ad febrem putridam. Summam partium solidarum intensionem sequitur subita relaxatio vehementem motum humorum sequitur resolutio. Praecipue hoc efficitur calido anni tempore aut cubicalis maxime calefactis, constitutione epidemica putrida, externis putredinem adjuuantibus causis, cubiculis, quibus insunt vapores putridi, vicinitate paludum etc. in aegrotis ipsis etiam causae inueniuntur, quae febrem putridam producunt e. c. vermes fortes primarum viarum exulceratio viscerum.

§. II.

Regimen.

Morbi symptomatum ope docemur, sanguinem et alias humores esse diluendos, transpiracionem cutaneam, vrinam, saliuam et alias excretiones imminutas; vasa nimis rigida et calorem totius corporis ingentem esse. Haec omnia nobis suadent, regimen ita instituere ut sanguis diluatur, humorum corruptio corrigatur, calor ingens moderetur, spasmodica vasorum contractio tollatur et secretiones adjuuentur. His omnibus satisfacere possumus potu largo diluente ut decoctis pomorum. Serum lactis citratum etiam egregium est antiphlogisticum; paratur eo modo, ut feruenti lacti cum aqua mixto decorticata citra addantur, quo lac coagulatur, vices ejus tremor tartari aut parua aceti vini copia gerere possunt; exigua etiam vini albi quantitas coquenti lacti addere licet, vnde sero lactis jucundior sapor redditur. Si aliud obstructa fuerit, tamarindorum decoctum tanquam potus solitus in usum venire potest. Omnes hi potus tepidi esse

esse debent. Aegroto non multum scmel, sed fa-
pius et parum porrigendum est, diaeta aegroti leuis
et parca esse debet et vegetabilis, cubiculum non
nimis lucidum sit sine strepitu neque calidum. Ca-
lor enim amplius adhuc irritat et ad resolutionem
putridam disponit, et partes ferosas dissipat, saepi-
sime aér recens in cubiculum admittendus est; at-
tamen aegrotus aërem frigidum euitare debet. Le-
vissimis vestimentis operiendus est. Tempore etiam
criseos major paulo calor prodest. Curandum est,
vt caput aegroti eleuato situ ponatur. Situs erectus
in lecto saepius egregium praefstat effectum, si vires
aegroti hoc permittunt, quum impetus sanguinis ad
caput eo impediatur; nihil minus situm hunc ni-
mis longe persequi licet. Si aegrotus ad sudorem
inclinat, melius est si situ horizontali decumbat, et
tantum caput ceruicalibus paululum suffulciatur.
Aegrotum etiam reficere videtur, si cubiculum ace-
to vini conspergimus, quod saepius fieri debet, praecipue
si tempestas fuerit calida. Omne irritamen-
tum ab aegroto remouendum est, ceterum, vt ae-
gro ^{hh}tus, quantum fieri potest, quiescat, curandum
est. Conuentus hominum, strepitus omneque,
quo animus turbatur, ei est detimento, nimius
quoque lucis splendor et omnia, quae sensus affi-
ciunt, euitanda sunt. Eorum, qui curam aegroti
fuscipliunt, exiguis tantum adsit numerus.

Homines laboribus graibus dicati, statim post
superatam febrem labores suetas subire non debent,
sed tam diu reconualecentiae prospicere debent,
donec vires plane restitutae fuerint.

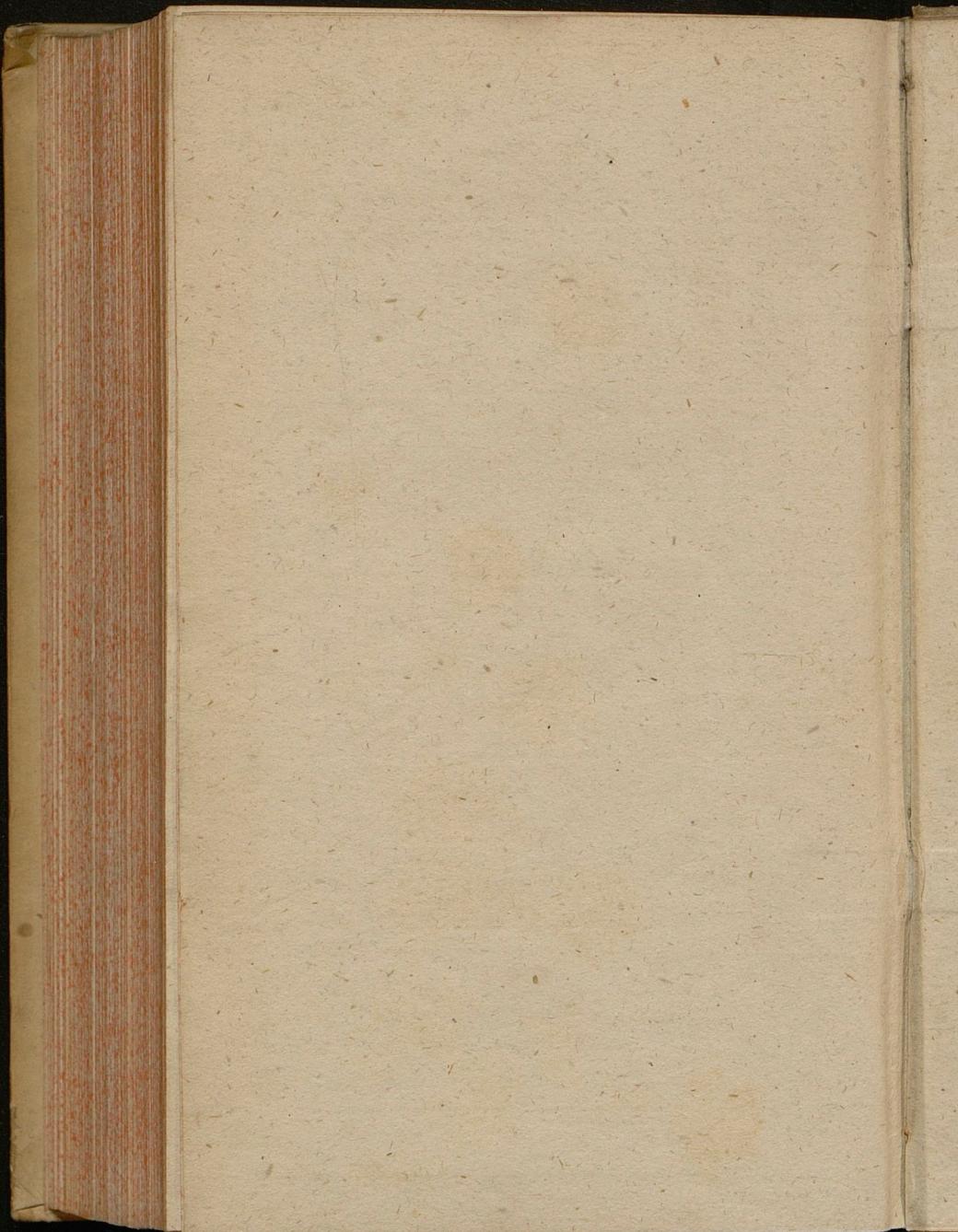
The-

hh) Tissot medic. und chir. Gymnastic aus dem Franz.
mit Anmerkungen, Leipzig 1782. p. 144.

THESES.

- a.) Abortus recurrens primo, periculosior est.
- b.) Specificam febrim dysentericam esse, nego.
- c.) Causa morbi proxima a morbo ipso separanda est.
- d.) Inflammationis causa proxima raro irritamentum esse videtur.
- e.) Febris puerperalis natura inflammatoria est.
- f.) Gangrena raro neque partium destructione, neque humorum dissolutione necat.
- g.) Ulcerum inueteratorum consolidatio retentio ne acrimoniae in corpore nocere nequit.

1618

PICA

15

DISSERTATIO INAUGURALIS MEDICA
DE
F E B R E
INFLAMMATORIA
SIMPLICI

